

Egy csepp víz

2009 május 15. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [1](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Csendes, nyugodt napnak t?nik a mai. Az eget vastag, sötétszürke felh?k borítják, eltakarva az el?z? hetek során szárnyait próbálgató Napot. H?vös es? hull az égb?l, s cseppjei egyenletesen kopognak az ablakpárkányomon.

Úgy tudom, nimbosztrátusznak hívják ezt a fajta felhőt, a depressziósok és halálvágyók legkedvesebb barátját. A többség sincs azonban túl jó véleménnyel róluk; valószínűleg szomorkásnak, netán unalmasnak gondolhatja őket. Ki kell mondjuk egyenesen: hálátlan dolog ma melegfronti esőfelhőnek lenni.

A nimbosztrátusok az alsóbb légköri rétegekben találhatók, úgy 1000 és 3000 méter között. Ennyi utat kell hát megtennie annak a magányos esőcseppnek, amely majd a párkányomon koppanva elveszíti mindazon jellemzőit, amelyek őt korábban esőcseppé tették. A lét és a nemlét, az élet és a halál örök dilemmája ez; kár is lenne túl mélyen kibeszélni a részleteit. A lényeg ugyanis természetesen az, ami közöttük van. Ezért inkább azon tündömlöm, mennyi időbe is telik, amíg egy csepp eső lehull az égből. Élete, létezése minden bizonnyal több lesz, mint egyetlen perccske, talán megvan az kétszer is. Hogy ez sok vagy kevés? Azt mindenki döntse el maga.

Egy apró, hűvös esőcsepp jelenik meg a nimbosztrátusz alatt s kezdi meg rövid pályafutását az égen. Közben pedig egy visszafogottabb kereskedelmi csatorna leközi egy reklámblokkot, egy kevésbé visszafogotton pedig már le is zajlott az első verekedés a beszélgetés során. Sietős emberek reggelit, ebédet, vacsorát ütnek össze, teát, kávéat isznak, találkoznak, beszédbe elegyednek, elköszönnek. Álomba szenderülnek vagy felébrednek. Csalódnak, megörülnek, sírva fakadnak, döntéseket hoznak. Átfutják az újságot, megnézik az e-mailjeiket, a horoszkópjukat. Az iskolában bőségesen elég idő ez egy egyes vagy egy csillagos ötös felelethez, a munkahelyen pedig ahhoz, hogy sárba tiporják vagy égbe emeljék az embert. Kapcsolatok, szerelmek jönnek létre és szakadnak szét mindörökre, egyeseknek jóra, másoknak rosszra fordul a sorsa. Valahol valaki esetleg éppen most értesül róla, hogy megnyerte a lottó ötöst, másutt bejelentik a tömeges elbocsátást. A szabálytalanul közlekedő gyalogost az egyik helyen kikerüli az autós, a másikon nem. Emberek születnek és halnak meg, mindez sokak számára nevetségesen rövid idő alatt, amely fölött sokan teljesen átsiklanak, mások pedig úgy vélekednek, hogy unalmas, jelentéktelen volt az életükben. Így talán valószínűleg soha nem is fog többé az eszükbe jutni.

Hallom, ahogy a nimbosztrátusból aláhulló, hűvös esőcsepp egy koppanással elenyészik az ablakpárkányomon, s arra gondolok, hogy a rövidke élete alatt eltelt másodpercekről sok minden elmondható, de hogy unalmasak lettek volna, egyáltalán nem. Jómagam például az idő végzetéig tudnám róluk mondani a magamét.

Sztakó Balázs

Szerző a Flag Polgári Műhely tagja

Ajánló